

L' OLOTÍ.

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORTAVEU DEL
CENTRE CATALANISTA.

Com ampliació del article del diumenge passat copiem de *La Renaixensa* lo següent, que publicava lo mateix diumenge.

«LA LLIBERTAT REGIONAL.

» Nosaltres no creyem que 'l catalanisme pugui reduhirse may á principis científichs, aixuts, vaporosos, sense domicili fixo, que tan vagin be aquí com á tot arreu; en una paraula, nosaltres no pretenem que 'l catalanisme formi escola.

» Estem convensuts de que 'l catalanisme es mes qüestió de sentiment que d'entussiasme científich; es mes subjectiu que objectiu, perquè tota la rahó d'esser del catalanisme está en que es nostre patriotisme, es la manera de sentir, de pensar, de obrar dels cataláns. Lo catalanisme es quelecom subjectiu, no objectiu.

» Pero, apart d'aquesta idea general que tenim formada del catalanisme, idea que explica l' esclat del renaixement literari de Catalunya en mitj d' una atmósfera completament contraria á sas manifestacions, quant més á sas tendencias, al veure que nostre renaixement no ha estat un fet aïslat, al contemplar fets consemblants en altres pobles ben allunyats del nostre, un moviment semblant al catalanista, per forsa hem de confessar que 'n lo present sigle s' ha iniciat en lo camp polítich, en lo dret públich una reacció, un cambi en los ideals de las nacions favorables á nostra causa.

» Qui no vulga créureho que posi al costat de las aspiracions manifestadas per Catalunya, d' una trentena d' anys ensá, al costat del reviscolament de la causa fuerista de la Basconia y de Navarra, y del increment que ha pres la causa regionalista á Galicia.

» Qui no vulga créureho que extenga sa mirada á fora d' Espanya, y que observi 'l moviment autonomista de que dona patents mostras lo tros de Fransa avuy en poder d' la Alemania; que ve-

gi lo que passa á Irlanda; que estudihi 'l conflicte en que 's troban las rasses distintas que forman l' Austria-Hungria per la questió del idioma; que investigui las causas de la emancipació de aquesta mateixa Hungria, dels principats danuviáns y balkanichs; que noti 'l renaixement del flamench á Bèlgica, del provensal y llenguadociá á Fransa...

»Y després de tot aixó, que no tanqui 'ls ulls á la evidencia, y que confessi que hi ha una corrent misteriosa, que 's sent pero que no 's veu, favorable al renaixement de la patria natural.

»¡ La patria natural ! ¿ A cáas volem res mes los catalanistas que la llibertat de la nostra patria natural ? Donchs, aquesta carrandólla de fets, donan testimoni de que ha passat ja 'l temps de la teoria dels fets consumats pera la constitució de las nacións. Los pobles aspiran á trobar sa patria natural; y si fins aquí hem notat una llista de fenómenos que ocorren dintre d'aquesta ó aquella nació, si del camp nacional passem al internacional n'hi trovarem una altra llista que venen á comprobar la existencia d'aquesta corrent patriótica de que parlavam.

»En efecte l' *irredentisme* italiá, la unió del *Vaterland* alemany; l' *esclavisme* rus y austriach ¿ qué son sinó manifestaciós nacionalistas ó particularistas ?

»Per tot arreu, lo poble que 's sent amo d' un idioma, 'l parla, y ab ell protesta de son desitj d' obtenir sa llibertat fins que la te conquistada: los pobles crean nacións, y la tendencia moderna porta á que la nació y l' Estat sian sinónims.

»Y es que 'l temps de las llibertats, dels drets abstractes concedits á cada home pel sol fet d' esser home, ha ja passat.

»Los pobles s' han adonat de que la substitució del dret del mes fort, pel dret dels mes, no ha cambiat gayre la trista situació del débil, del petit, de la minoría, y la llibertat armónica que proclamava Abrens, ha tingut en la práctica per apostols los mateixos fets.

»Als alsacians dintre d' Alemanya donéuloshi tots los drets individuals, la més omnímoda llibertat de sufragi, y no 'us ne sentirán grat, perquè dintre del Parlament alemany serán los menos y constantment los sacrificats.

»¿ Voleu que 'ls alsacians se trobin be dintre d' Alemanya; en una paraula, feu que sian alemanys. Pero, mentres se tracti de dos

pobles distints en caràcter, en idioma, en creencias, en costúms y en aspiracions, mentres la Alsacia sia la Alsacia, está condemnada á ajupir lo cap quan á la Alemanya li convinga, sia 'l que 's vulga 'l règimen polítich dintre 'l qual viscan.

»Y lo que diem d' Alsacia entengas d' Irlanda, de Polonia, de Bohemia, de Croacia, de Basconia, de Galicia, de Catalunya. Los drets civils s' han d' estudiar ab relació á la societat civil, á la familia, pera saber fins á quin punt existeixen y están garantits per las lleys; los drets polítichs no poden may donarse per ben establerts y garantits independentment de la societat política natural que 'ls homes forman per rahó dels diversos elements que hem enumerat, idioma, creencia, caràcter, etc., elements que constituheixen sa patria.

»Tota llibertat, tot dret públich que se li concedoixi al home prescindint de la societat política natural en que está enclavat, no es tal llibertat, no es tal dret: li faltarà la garantia de son funcionament la patria.

»Per aixó es que al notar com los pobles se despertan y las antigas nacionalitats reviuhen, al veure com no demanan ja *los drets del home y del ciutadá* sinó 'ls drets de sa patria, las llibertats de sa estimada regió, per aixó es que devem regoneixer en lo mon modern la existencia d' una corrent de reacció contra llibertat individual, la llibertat científica, vaga, sense aplicació en lloch perque pretén tenirla per tot arreu igualment.

»A aquesta llibertat la substituheix la llibertat regional, única garantia dels drets naturals dels ciutadáns, llibertat regional que no pretén formar escola perqué es la expressió viva de la ciencia sociológica, y que te aplicació á tot arreu ahont hi hagin homes prou civilisats per haber rebutjat ja y romput lo jou degradant del imperi del mes fort, y la tiranía estúpida del número.

S. F. »

COSAS DE CASA.

Molt ha donat que parlar, y dona encara, lo que en materia de rectificació de carrers, ve succehint y 's fa palpable en cada una de las novas construccions que s' emprenen, puig al pas que uns se conforman ab lo que se 'ls indica, altres fan son fet en perjudi-

ci de la comoditat y ornat públich, hasta en alló qu' está en la conciencia de tothom. Comprenem que 'l Municipi trobi dificultats y compromisos en aquest assumpto no existint un plan aprobat de reforma y ensanche de la vila: pero, ¿per qué no 's fa aquest? ¿Per ventura no fa molts anys que 'l Sr. Arzúa, arquitecte allavórs provincial y mort avuy, junt ab lo Sr. Pujol, mestre d' obras d' aquesta vila, se'encarregaren, mediant una important suma que está ja pagada del tot segóns tenim entés, d' aixecar un plano general de la població? Donchs ¿per qué un gasto y sacrifici tant important fet per lo comú de vehíns, ha de restar tants anys sepultat en un racó de la Casa de la Vila en forma de simple borrador sens donar altre resultat qu' un desembóls de consideració? No concixem lo contracte que mediaría entre dits senyors y l' Ajuntament d' aquella época, pero no podem creure que la suma gastada fos sols per entregar un simple borrador, de manera que havent l' Ajuntament complert sa part pagant lo convingut, sembla sería ja hora que l' altra part compromesa hagués fet efectiu lo seu compromís que, si no estem mal informats, consistia en entregar dos ó tres copias en vitela ab sas degudas rectificacions.

Comprenem que 'l Sr. Pujol, vehí d' aquesta vila y atenent sa professió, no volgués carregar ab la responsabilitat de fer per sí sol las rectificacions, per més que moltas d' ellas son de sentit comú y lo plano no pot definitivament aprobarsese sens haber escoltat las reclamacions dels que's ereguian perjudicats, pero per subsanar aixó se nombrá já una Comissió á qui s' encarregá l' assumpto. Aquesta comissió, qu' está en peu avuy dia, no ha donat cap resultat prácticich á pesar de haverse reunit varias vegadas y fet hasta treballs sobre 'l paper. A nostre enténdrer no ha donat resultat porque la comissió devía limitarse á donar son criteri general sobre las rectificacions y servir unicament de cos consultiu en los cassos d' uptosos, y de cap manera, com s' ha volgut fer, la comissió citada devía posar lo tira-líneas sobre 'l paper; á qui pertocava aixó era al autor del plano, pagantli á part si no estava en contracte, ó sens pagar si en aixó venía ja obligat. Aquest criteri que te ja indicat algún individu de la comissió, creyem es l' únich que deu seguirse si's vol que aquest assumpto de tant interés no quedi eternament paralisat y sens donar cap resultat prácticich las sumas invertidas, cosa que 'l comú de vehíns te dret á exigir, puig del contrari sem-

blaria que 'ls tals diners sols se gastaren per favorir á una ó dos personas determinadas, y perquè això no puguia dirse lo Sr. Pujol es lo primer interessat en cumplir son contracte bastantli tenir una comissió qu'informi l' esperit de las reformas, lliurant la sua persona de la responsabilitat que podria temer y al mateix temps, la Comissió queda en son lloch sens personalisar sos actes per medi dels dos ó tres que 's designá prenguessin per son compte la materialitat de tirar las ratllas sobre 'l plano, fentsen hasta cert punt solidaris y posant sobre sí un treball que no 'ls correspon com individus de una simple comissió consultiva de vehíns més ó menos perits en la materia que 's tracta, y ademés perquè no es decorós ni científich que un estrany, per périt que sia, posi los dits sobre lo treball d' altre persona sens obrar almenys de comú acort.

Excitem donchs á nostre Ajuntament á que fassi anar aquest assumpto per lo camí indicat, únich que creyem puguia fer sortirlo del estat d' encallament en que 's trova.

Altre dia ressucitarem altres morts de semblant naturalesa que'l present y de tant ó més interés.

La conversió del Deute de Cuba.

Com aquest es un assumpto que avuy crida, ab rahó, la atenció general del comérs y capitalistas espanyols y al mateix temps interessa á no pocas personas qu'han col·locat sos estalvis en carpetas ó láminas de aquest valor, creyem que será ben rebuda per molts de nostres lectors la opinió següent de un periódich tan autorisat com *El Consultor Financiero* de Barcelona sobre tan important operació de crédit. Diu aixís.

«Profunda perturbació ha produhit en los cambis de tots los valors la carestía impensada de diner que s' ha presentat avuy en aquest mercat (de Barcelona). Cosa inconcebible y may creguda, precisament per esser un fet la emissió de novas *Deudas de Cuba* qual decret aparequé ahir en la *Gaceta de Madrid* que ha de arribar avuy á aquesta capital, y tant mes d' extranyar es, per quant, forsada segóns totas las apariencias l' alza anterior per la influencia d' aqueix projecte, era lógich que la seva realisació fos rebuda ab goig per quantas personas estavan de ella pendants. ■

»No obstant, á pesar del poch favorable efecte moral que aqueix

fet pot produhir en l' ánimo de l' especulació de las *Bolsas* extrangeras, es precis regonéixer ocasions, y avuy insistim en ella, á pesar de quant se propala en contra de la operació aludida. Los seus enemichs usan com á poderós argument, de que tot augment de capital es perjudicial, encara que se reduescan los interessos que donga lo mateix, fundantse en que l' Estat contrau major compromís del que avans tenia. Ara bé pera combatre aquest argument, se 'ns ocorre dir, y tots convindrán ab nosaltres, que dada la penuria del Tresor de Cuba la operació de la conversió li es beneficiosa per la reducció del tant anual consignat pera son servey puig encara que lo capital sia major la reducció del 1 per 100 en lo interés exigeix una consignació bastant mes petita á la aplicada fins ara. Además d' aquesta ventatja, son molt dignes de tenirse en compte las que ha de produhir la desaparició y movilizació del deute flotant, la recullida dels Bitllets de guerra que pesan desapiadadament sobre la plassa de la Habana dificultant las transaccions comercials, y la extinció d' altres deutes que quedan pendents, si bé que de poca importancia. Totas aquestas rahóns unidas al desahogo, que com havem dit ha de resultar pera 'l tresor de la consignació anual mes reduhida que necessitaria pera 'l servey del nou signe que s' ha d' emetre, son prou poderosas pera justificar la seva necessitat, y sinó los mateixos fets ja s' encarregarán dins breu temps de demostrar los beneficiosos resultat que produhirá.»

Varietats.

Un periódich anglés refereix la següent anécdota ab motiu d' una carta autógrafa de la reina Victoria á son net lo príncep Albert Victor, duch de Clarence y de Ovale, fill major del príncep de Gales, carta que acaba de ser venuda per 400 pessetas. Sa Altesa Real, que allavors era un jove-net, se trobava molt apurat de diner, y tenia completament exhausta sa butxaca, y escrigué á la seva avia pera demanarli algún auxili suplementari. S. M. Britànica, que es econòmica fins á lo increíble, envià á son príndich net, en lloch dels fondos desitjats, una missiva ab una solemne reprehensa. Lo jove compregué al moment que encara que aquella carta no contenia cap lliuransa ó lletra de cambi, tenia un valor monetari positiu y la vengué immediatament per la módica cantitat de 30 shillings

(37 pessetas 50 céntims). Lo comprador pot estar satisfet per haver fet un bon negoci, puig acaba de vendre aquell document en 80 duros.

En la secció de Geografía y de Economía política de la British Association, ha presentat M. Ravenstein aquest problema:

« En quant temps arribará la població del globo als límits compatibles ab los actuals medis de subsistència? »

Segóns M. Ravenstein, la població total del univers se eleva avuy á 1.468:000,000 d'ánimas.

Contant los nous territoris descuberts en Africa y las regións encara poch pobladas de América y d'Assia, hi ha lloch pera 5,994 milions de habitants; es dir, encara tenim espay pera 4,526 milions de personas; casi tres vegadas mes de las que actualment respiran.

Aixó sembla tranquilisador á primera vista; pero no ho es, segóns M. Ravenstein, puig l'increment de la població adquireix proporcions tan gigantinas que bastarán 182 anys pera que l'univers estigui enterament ocupat; aixó es, que 's arribi al màximum de sérs que la terra pot nutrir.

En altres termes: l'any 2072 hi haurá al mon los 5,994 milions d'habitants que pot contenir.

Al acabar aquell any, podrá posarse en nostre planeta lo cartellet que's veu ab freqüencia en los tranvías: *Complet*.

En cambi altre professor no menos sabi, Alfred Marsnall, considera absurdas aquestas xifras, y afirma que es impossible calcular actualment la progressió eventual de la població ó las energías nutritivas del globo.

Lo 18 d'Octubre de 1881 una jove resident en Alemania escrigué á son promés que 's trobava allavors en Santos, ciutat del Brasil, exercint lo ofici de mariner en un barco mercant.

Quan la carta arribá á son destí lo barco havia sortit.

Allavors fou expedida al punt ahont debia trobarse la embarcacio y després á altrás poblacions en demanda de la persona á qui anava dirigida.

Fa poch temps torná la carta á Alemania y al poble mateix ahont havia sigut escrita.

Allí fou entregada á la expenedora, la qual feya ja vuit anys que era casada... ab lo destinatari.

Noticias generals.

Se ha salvat la patria, deuen dir los sabis de Madrit encarregats de la direcció general de presiris y presóns, ja en aquest ram estem tan adelantats com las primeras nacións civilisadas; si senyors, ja fa més d' un any que en Madrit tenim una Presó Modelo, alomenos porta aquest nom, y en Provincias desde 'l primer de Setembre *pesarán y medirán* ab tota escrupulositat á tots los presos desde la punta dels peus fins al cim del cap, desde 'l gruix del cos á fins lo gruix del dit petit, de manera que d' aquí endevant sabrán en lo centre madrileny quantas caruiceras de presos tenim en tot Espanya, quantas n' havem perdut cada mes, quin pres ó criminal s' engreixa y quin s' aflaqueix, en una paraula, aixó anirá com una orga; si 's desafina una tecla, pam, ja l' encarregat ho trovará desseguida y s' hi posará remey com qui posa oli en un llum; que importa que las presóns, presiris y calabossos sían rónechs magatzems de carn humana y focos de desmoralisació ahont lo noy desobedihent se barreija ab lo vell criminal? Tot aixó no importa res; la qüestió es que poguem dir la primera y la última paraula en aquesta materia, es dir, una Presó Modelo en Madrit 'per ensenyar als estrangers y una estadística per publicar mensualment en los periodichs per fer lo Quijote devant de tas altres nacións, tot lo demás es fullaraca que no interessa als de Madrit, lo demás ja 's ho arreglan com poden á Provincias, lo que interessa es que *bajo su más estricta responsabilidad*, vingui cada mes l' estat de datos demanats per lo centre directiu.

Si sabían aquestos senyors l' efecte que fan á provincias semblants disposicions, que cada dia 'n venen, de segur no estarian satisfets, com deuen estar, de la seva obra y pot ser deixarian de amohinar los municipis ab tants estats que al cap de vall á res prácticich conduheixen en Espanya ahont hi ha moltíssim á fer avans de tot aixó.

Segueix la recolecció de las tardanías que principalment se componen de blatdemoro y fajol y de qual resultat están contents los pagesos sobre tot los del plá.

Ha comensat lo treball d' empedrat en lo carrer del Tura inme-

diat á la Font del Angel y suposem continuarà per lo del Hospici, es aquesta la millora mes urgent que reclamava l' opinió pública.

Havem rebut un opúscul denominat *Recopilación de alg nos apuntes para una memoria Médico-Topográfica de Sentmanat*, per D. Ramón Pujadas y Serratosa que agraheim á son autor. Habent-lo solsament fullejat, comprenem ja lo mérit que 'l distingeix y li valgué lo premi de l' Academia de Medicina y Cirurjia de Barcelona, puig que á més del gran caudal de datos qu' enclou conduhents á son objecte, denota molta erudició en son autor per las múltiples qüestions que ve obligat á tocar y per los sans consells que dedica als velíns de Sentmanat quins deuhen serli sempre mes agrahts.

Ab sentiment havem observat que 'l propietari de *Font Muxina*, (sens pensarho sens dubte) en los traballs d' explanació está practicant en dita font, posa en greu perill la desaparició d' una planta raríssima, lo *Sopyrum thalictroides*, de que fins al present aquell lloch es l' única estació coneguda en España. Com no es la primera vegada que presenciem fets semblants de la destrucció de raras especies ocasionadas per lo desmont ó explanació de tussóls ahont se havían refugiat, nos creyem en lo deber de ferne esment, perque tal volta seria encara á temps d' estalviar á la Flora patria lo tenir que deplorar la perdua de tan rara y hermosa especie.

No dubtem que al tenir lo Sr. Jolis noticia de que posseheix aquesta rarsa botánica, l' apreciará en son valor y no perdonará medi per impedir sa desaparició, posantse d' acort ab algún intelligent sobre lo que pot ferse per evitarho.

Per efecte de la nova lley aprobada per las Cambras dels Estats Units, la plata ha tingut en lo mercat anglés una alsa considerable, ja que en primer del passat se pagava á 54 $\frac{1}{8}$ penichs la unsa. A aquest cambi costa 'l kilo de plata fina (deixant á part lo cambi de lletras) á 197'84 pessetas, y com de cada kilo ne surten 44 duros y 44 centims, resulta que la plata continguda en cada duro val intrínsecament 4 pessetas y 44 centims. No guardan la mateixa proporció las demás monedas del mateix metall.

Pera que 'l valor intrínsech dels duros sia igual al que repre-

sentan com moneda, es menester que'l preu del metall arribi á 60'82 penichs la unsa, lley Standard en Londres. D' aquest modo lo kilógramo fi costará 222 pessetas ó sia 44'40 duros.

Lo preu del or es de 77 xelins 9 penichs la unsa, ó sian en nostra moneda, 3,437 pessetas lo kilo de fi.

Resulta, donchs, que essent la proporció legal 1: 15'50, per las alteracions en lo preu dels metalls es avuy 1: 18'38. En altrás paraulas: segóns nostre régimen monetari, una unitat (en forma de moneda d' or) en or es igual á 15'50 de plata; pero per efecte de la baixa d' aquesta, en lo mercat val intrínsecamens una unitat de or, lo mateix que 18'38 de plata.

Legislación.

Boletín Oficial del día 26 de Septiembre último.—Real orden dando instrucciones para la revista anual de los individuos de la primera y segunda reserva.—Anuncio fijando el 11 del actual para la subasta de las raciones de pan y pienso á las tropas y caballos del Ejército y Guardia-civil de esta villa.

En el del día 29 se inserta una Circular sobre sanidad y un Estado para los casos de epidemia; y un Real Decreto concediendo franquicia postal á las Autoridades y corporaciones relativamente al Censo electoral.

En el correspondiente al día 1.º del corriente se anuncia el pago del mes de Septiembre á las clases pasivas; la provisión de varias escuelas vacantes, y un Edicto sobre liberación de cargas de dos fincas de este partido.

En la *Gaceta* del día 29 se publica el Real Decreto autorizando al Ministerio de Ultramar para emitir 1.750,000 billetes hipotecarios de la Isla de Cuba de 500 pesetas cada uno, al 5 p_o.

Gaceta del día 30.—Publica el Real Decreto por el que se crea una Junta que redacte, en el plazo de 4 meses un proyecto de Ley de reclutamiento y Reemplazo para el Ejército.—Y el índice de las disposiciones legales publicadas durante el mes.

Id. del día 1.º Octubre.—Programa para las oposiciones á Registros de la Propiedad en Ultramar.—Bases para el proyecto de ley de Reclutamiento y Reemplazo del Ejército.—Y el Índice de materia publicadas durante el finido trimestre.

EXTRACTO

DE LA SESIÓN DEL ILMO. AYUNTAMIENTO, 1.º OCTUBRE DE 1890.

A la hora de costumbre se celebró la sesión ordinaria que presidió el Sr. Alcalde constitucional en la que después de aprobada el acta de la anterior se tomaron los siguientes acuerdos:

Aprobar el plano de las obras que D. Eudaldo Claret trata de verificar en la fachada de la casa núm. 43 de la calle de San Rafael.

Autorizar á Joaquín Farges conserje del Matadero público para que, mediante ciertas condiciones, pueda expender en dicho local algunos comestibles y bebidas.

Elevar una exposición á la Dirección general del Instituto Geográfico y Estadístico en súplica de que se rebajen de la población de hecho del censo de 1887 los militares que en 31 de Diciembre de aquel año se hallaban en esta villa.

Elevar así mismo otra exposición ofreciendo pago de débitos á la Hacienda procedentes de los años 1868-69-70 y 1873 á 76 mediante cobro de créditos de la última guerra civil.

Que en virtud de lo interesado por algunos vecinos de la calle de San Ferreol, estudie el Maestro de Obras del Municipio un proyecto de conducción de aguas pluviales que recorren aquella barriada, y se gestione lo demás que se reclama en la instancia.

MERCADO DE OLOT.

Precio medio en el viernes 3 Octubre de 1890.

Trigo	á 20'00 Ptas. hectólitro.	Maiz	á 14'75 Ptas. hectólitro.
Mezcladizo	á 18'75 » »	Cebada	á 11'75 » »
Centeno	á 13'75 » »	Avena.	á 10'75 » »

Secció religiosa.

Avuy Diumenge 5. Nostra Senyora del Roser, Sant Froilán b. y cf. y St. Plácido y companys mártirs.

Dillúns 6. S. Bruno cf. y fd.

Dimárs 7. S. March papa y S. Augusto cfs.

Dimecres 8. Sta. Brígida viuda, Sta. Reparada vg. y mr. y Sta. Pelaya penitenta.

Dijóus 9. S. Dionís Areopagita b. y companys mrs.

Divendres 10. S. Francisco de Borja y S. Lluís Bertrán cfs.

Dissapte 11. S. Nicasi b. y companys mrs.

QUARANTA HORAS. —Continúan en la iglesia de Ntra. Senyera del Tura. —La exposició de S. D. M. comensa á las 5 y mitja.

FESTA DE SANT GRAU

EN SANT COSME DE BEGUDÀ.

Dia 13 de Octubre. —A las 7 del matí hi haurá Missa resada en la que podran oferir candelas y bous los assistents.

A las 8 y mitja, se'n celebrará altre ab iguals ceremonias.

A las 10 se celebrará solemne Ofici ab música.

Lo diumenge següent se farà la Tornaboda ó Anada, en qual dia á las 8 y mitja se celebrará Missa resada y á las 10 Ofici com en los anys anteriors.

OLOT: Imprenta de JOAN BONET: —1890.

FONDA Y RESTAURANT DEL CENTRO

DE

JOSÉ FITA, Ciudadanos, 4. **Gerona.**

Este acreditado Establecimiento, situado en el punto más céntrico de la Ciudad, acaba de terminar las obras de restauración y ensanche, aumentándola con un gran número de habitaciones muy claras, amuebladas con gusto, limpieza y timbres eléctricos; un bonito salón-comedor con mesa redonda, y otro salón para Restaurant, digno de competir con los primeros de su índole; cocina española y francesa por un joven cocinero hijo de la casa recientemente llegado de París.

Las familias que suben y bajan de Olot, tienen tiempo de comer antes de salir los trenes.

Los pasajeros que se dirijan á esta Fonda encontrarán el coche de la casa á la llegada de los trenes.

2

Ley de Sufragio Universal

para la elección de DIPUTADOS Á CORTES, sancionada en 26 de Junio de 1890, y LEY ELECTORAL de 8 de Febrero de 1877 para SENADORES, anotadas convenientemente por D. Eusebio Freixa y Rabasó.

Se vende en la librería de JUAN BONET, á UNA PESETA el ejemplar.